

Maksat

muhabbet

2022 bahar sayısı

İÇİNDE KİLER

Sayfa 3 Öykü

- Zeliha Yılmaz

Sayfa 4-5 Didem Madak

- Naz Önbaş - İnci Baysay

Sayfa 6-7 Öykü

- Ecenur Öztürk

Sayfa 8-9 Nebil Özgentürk ile söyleşi

- Sedef Naz Caf

Sayfa 10-11-12-13 Leyla Erbil

- Fehime Tomak

Sayfa 14-15- Dune

- Defne Sert- İnci Behiye Sanyar

Sayfa 16- 17 tiyatro

- Gülsüm Ada Şakiroğlu-

Hatice Kübra Fırtına

Sayfa 18- 19-20 Müzik

- Duru Aktoprak-Elif Alaçam

Sayfa 21-22-23 Astroloji

- Lal Mina Karakaş

Maksat
muhabbet

*Kulüp öğretmenleri: Emine Gökmen, Melek Turan,
Fehime Tomak, Evrim Yıldırım*

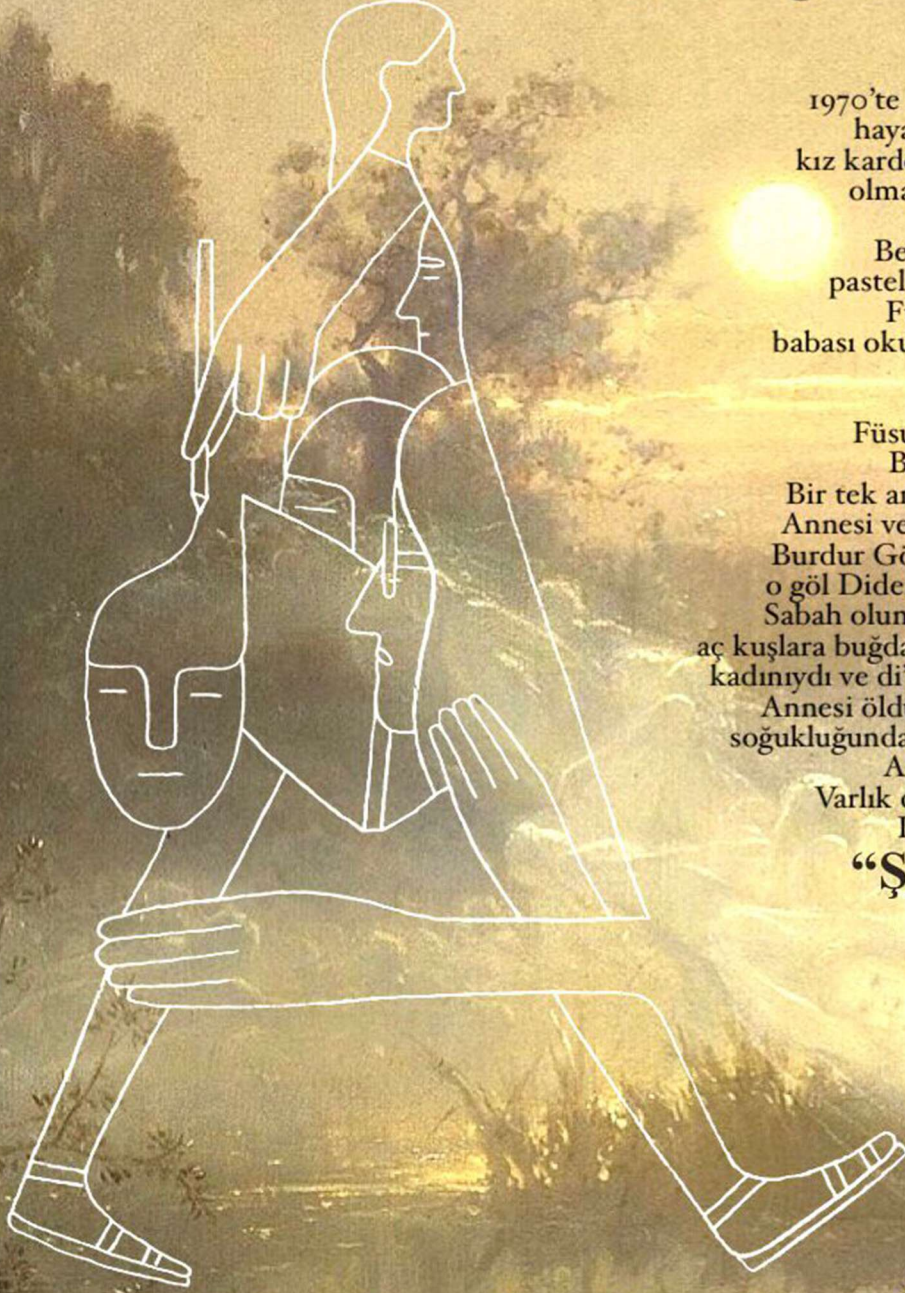
Sayfa tasarımı: Zeliha Yılmaz - Yiğit Aslan

Soğuk, keten ceketimden kemiklerime işledi.
Deri kahverengi kayışlı kol saatimin akrebi
beşe ilişiyordu. Artık hiçbir işime yaramayacak
sinema biletini buruşturarak cebime attım ve
ilk treni beklemek adına ağır ağır istasyona
yürümeye başladım. Havada düşmeyi bekleyen
çiğ taneleri ile boylu boyunca uzanmış
apartmanların yarım aralık pencerelerinden
sızan düşlerin ağırlığı vardı. Onlara basmamaya
özen gösterdim. Sanki dikkatsizce attığım her
adımda sokak, yanlış frekanstaki radyo gibi tiz
bir cızırtıyla inleyecek, denizliklerine kilden
saksılar dizmiş ellilerindeki o kadın aceleyle
bağladığı sabahlığıyla cama çıkarak
azarlayacaktı beni. "Bu saatte ne yapıyorsun
burada? İnsanların rüyalarına saygın yok mu?"
Önceki hayatından sahneler olabiliirdi.
Belki de pazara giden yolda baktığı, ancak görmediği
o vitrin çantası asılıydı omzunda. İşte bu saatler,
bilinçaltının gün içerisinde bir şekilde insan
hayatına dokunuvermiş o figüranlarla hazırladığı
büyük piyesi sunduğu saatlerdi. Düşlerin
zembereğini tüm acelesizliğiyle kuruyor,
gerisini insanın kendi mecaline bırakıyordu.
Her şeyde olduğu gibi bilinçaltı ve birey
arasında da mutlak bir denge söz konusuydu.
Şu an bu sokakta, kepenkleri indirilmiş balıkçı
restoranın titrek neon tabelası altında üçüncü
bir güçle bu dengeyi bozuyor olabiliirdim...

GECE -YARISI

DİDEM MADAK

1970'te İzmir'de doğdu Didem. Evin ilk çocuğuydu ama hayat ona tam 6 yıl sonra "uzun siyah saçlı kız" Işıl'ı, kız kardeşini, dert ortağını, hediye etti. Olmayan çayları, olmayan bardaklardan birlikte içtiler. Olmayan ziller çaldığında, olmayan kapıları birlikte açtılar.

Belki de mutlu olurlardı 7 günde yarattıkları dünya pastel boya koksa... ama öyle olmadı. Babası da annesi

Füsün Hanım da öğretmendi. 12 Eylül döneminde babası okul müdürüyle tartıştı. Burdur'dan Uşak'a sürüldü.

Oysa annesi ve çocuklar Burdur'da kalmıştı.

Ülkenin yerinden oynadığı bu dönemde Füsün Hanım ve kızları korku dolu günler geçirdiler.

Burdur'da çevresini gri dağlar, gri kediler sarmıştı.

Bir tek annesinin "Çocuklar üşüyecek rengi saçları" vardı.

Annesi ve Işıl'la geçirdiği bu dönem Didem'in içine işledi.

Burdur Gölü'nü "mavi bir tanrı" gibi sevdi ama yıllar sonra o göl Didem'in içinde kocaman bir anne ölüsü olarak kaldı.

Sabah olunca her yeri kuşlar zapt ederdi annesinin şarkıları aç kuşlara buğday saçardı o zamanlar. Annesi "çok sevinmelerin" kadınıydı ve di'li geçmiş zamandaki resimlerde hep gülümserdi.

Annesi öldüğünde 13 yaşındaydı. Ruhunu bir mermer masanın soğukluğunda yaşlandı. Öldüğü gece terliğindeki izleri okşadı.

Annesinden, Didem'e el yazması bir şiir defteri ve Varlık dergisi koleksiyonu kaldı. Galiba bu andan sonra

Didem'in, Didem Madak olma yolculuğu başladı.

"Şairi, şair yapan annesidir."

Çıkarılmış bir adam bütün fotoğraflardan.

BABASI

Babası çıkarılmış bir adamdı bütün fotoğraflardan. Füsün Hanım öldükten sonra ikinci evliliğini yaptı. Bu Didem'le arasına aşılamayacak duvarlar ördü. İlköğretimine Uşak'ta, babasının yanında başladı ama ortaokulu ve liseyi İzmir'de okudu. O "yağmur kadar" İzmirliydi. Üniversite sınavına girdiği ilk yıl Ege Üniversitesi Biyoloji bölümünü kazandı ancak maddi sıkıntılardan dolayı çalışmak zorunda kaldı ve okulu bıraktı. Daha sonra tekrar sınava hazırlanan Didem, 9 Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesini kazandı ama "insan yazgısını yaldızlı çokomel kağıtlarındaki gibi tırnaklarıyla düzeltemez". Babasıyla sorunları had safhaya ulaşmıştı. Kendince bu durumdan kurtulmak istedi ve evden pembe ayakkabılarıyla kaçtı. Okulu bıraktı. Gizlice evlendi.

Hazırlayanlar: Naz Önbaş, İnci bayşay

Genç yaşta yaptığı evlilik uzun sürmedi. Tortusu sadece pişmanlık olarak kaldı. Evlilik bittikten sonra maddi sıkıntılarla boğuştu ve bir bodrum katına taşındı. Şair, şiire rutubetle alıştı. Müjde Bilir'i, Maviş anneyi, aradı bir akşam; annesini çok özlediğini anlattı. Ertesi gün buluşmak için sözleştiler ama Didem gitmedi. Müjde evine gittiğinde duvarda bir not buldu:

**“Sevgili Müjde,
Maviş anne,
içimden hiçbir
şey söylemeden
gitmek geldi.
Seni seviyorum.
Dün gecenin
şiiri zaten yazılmıştı
ben sadece kaleme
alacağım.”**

Sevdiklerinden üç yıl boyunca kaçtı. Didem kendisine bodrum katlarında alıştı. Geceleri onu yokluğu karşıladı. Sokak lambaları yüzüne kezzap attı. Kendisiyle konuşmadığı bu dönemde derdini annesinin fotoğraflarına anlattı. Süt içti acısı hafiflesin diye, bir köşeye çekilip çikolata yedi zehrini alsın diye. Bu dönemi ve kurtuluşunu “Siz Aşktan N'anlarsınız Bayım?” şiirinde anlattı. Hukuk fakültesini bitirdi ve kardeşinin şiirlerini bir yarışmaya göndermesiyle şiirleri ödül aldı. Gelen ödüllerden sonra Madak İstanbul'a taşındı. Evlendi. Bir kızı oldu. Kızına annesinin ismiyle seslendi: Füsün Belki de mutluluktan şiir bile yazamadı. Son çıkardığı “Pulbiber Mahallesi” kitabında “Bu kitap ısrar üzerine yazılmıştır.” yazdı. Zaman geçti, Didem annesine kavuştu. Belki erken belki geç ... Neden gitmemesi gerektiği Madak “128 Dikişli Şiir” şiirinde Tanrı'ya anlattı. Kızına bir mektup bıraktı:

**“Canım kızım, cehaletimden şair oldum.
Annesizlikten. Sen sakın şair olma!”**

Bizden, Naz'dan Didem'e:
Sizi ilk okuduğum zamanı hatırlıyorum.
Satırlarınızda büyülendim.
Ben bir gölgeyi sevmek ne demek sizden öğrendim.
Teşekkür ederim.”

ZAMAN KÖPRÜSÜ

Ecenur ÖZTÜRK 11/FL-C

Daktilo Öykü Yarışması Birincilik Ödülü

Yaşlı adam, eşiğin çektiği eski püskü tahta arabanın yanından zar zor yürüyordu. Ona yetişmek için çok çaba harcadığı gözünden kaçmamıştı. Daha önce gördüğüm insanlara pek benzemiyordu, bu dünyaya ait değil gibiydi. Yürürken ara sıra ayaklarına uzun, yeşil elbisesi takılıyordu. Baston olarak kullandığı eski ama sağlam bir ağaç dalı olmasa sayısız kere yere düşmüştü. Hafif bir kamburu vardı, bundan dolayı başlığını kafasında tutmakta zorlanıyordu.

Şelalenin üstündeki derme çatma köprüde durdu. Etraftaki ağaçlara, hayvanlara şöyle bir bakıp huzurla gözlerini yumdu ve kuş seslerine kulak vererek derin bir nefes aldı. Sonra arabasına dönüp yere eğildi, sanırım arabanın tekerleğiyle ilgili bir sorun vardı. O anda içimden yardım etmek geldi. Sırtımdaki evle ilerlemek zor olsa da adam köprüden ayrılmadan ona yetişebileceğimi düşünüyordum.

Köprüye ulaştığımda köprüden aşağıya ayaklarını sarkıtarak oturmuş adamı derin derin düşünürken buldum. Geldiğimi fark etmedi bile. Yanına gidecektim ki arabanın içindeki şey dikkatimi çekti. Arabaya doğru ilerledim ama kısa boyumdan dolayı hiçbir şey göremiyordum. Sadece parlayan bir şeyler vardı. En yakındaki kayanın üstüne çıkınca o şeyi parlayan bir yığın kuma benzettim. Kumun içine yarı gömülmüş şekilde, kocaman bir şey vardı, sanırım insanlar buna "saat" diyordu. Benim gördüklerimi görmeyen, sadece anlattıklarımın yola çıkan biri o kum yığının rahatlıkla altın diyebilir. Ama size yemin ederim ki o altın değildi.

Hayatımda hiç böyle parlayan altın görmemiştim. Resmen güneş gibi ışık saçıyordu, altın gibi aldığı ışığı yansıtmıyordu. Ben arabanın içindekinin ne olduğunu çözmeye çalışırken yaşlı adam ayağa kalktı. O sırada oraya ne için geldiğimi hatırladım, arabanın tekerindeki sorun aklıma geldi. Küçük tahta tekerleğe dikkatlice bakınca tekerin çatladığını gördüm. Yardım etmek için çok geçti çünkü adam yola çıkmaya hazırlanıyordu.

Tam o sırada sırtımı eksik tekerleğin yerine koyup arabayı destekledim. Yaşlı adam da hemen imdadıma yetişti ve beni oradan alıp yerime bir taş koyup arabanın geri gitmesini engelledi. "Tam zamanında yetiştin, öyle değil mi küçük kaplumbağa?" Gülümseyerek başımı salladım.

Aynı dilden konuşmasak da beni anladığına o kadar emindim ki... Bakışlarımdan ne hissettiğimi çözmüştü ve içimde ona karşı hiçbir kötü niyet olmadığını anlamıştı, en azından ben böyle düşünüyordum. "Ama çok güzel bakıyorsun sen. Şimdi nasıl burada bırakacağım seni?" Bırakmak dediğinde birden içimi bir boşluk kapladı.

O da bunu anladı sanırım, birden heyecanlanarak "Benimle gelmek ister misin? Oldukça uzun bir yoldayım ve bana eşlik eden biri olursa harika hissederim." dedi. Başımı öyle hızlı salladım ki boynum tutuldu, bilirsiniz biz kaplumbağalar bu kadar harekete alışık değilizdir. O da boynumun tutulduğunu fark ederek güldü ve beni nazikçe alıp tahta arabasına yerleştirdi. O anda, o köprüde tam olarak hayatım değişti.

Yaşlı dostum, bir tahta parçasından arabaya yeni bir tekerlek yaptıktan sonra yola çıktık. Yavaş ilerliyorduk ama yolculuk hiç sıkıcı değildi. Onun da yürüyerek değil, eşiğin sırtına binerek, yorulmadan yola devam etmesini çok isterdim. Aslında benim yanıma arabaya da binebilirdi ama zavallı eşek bu kadar yükü taşıyamazdı, ayrıca içinde bulunduğum parlak kumsu şeye gömülüydü.

Yaşlı adam benimle göz göze geldi. Ona bu kumsu nesnenin ne olduğunu sorarcasına baktım. Anladı ki şöyle cevap verdi: "Bunun adı zamandır." Kumu avuçlayıp parmaklarının arasından akıtırken "Bu benim bütün canlılara hediyemdir. Bunun için dolaşıyorum zaten. Yolculuğumun amacı bu hediyeği bütün canlılara ulaştırmaktır." Dedi.

Söylediklerinden pek bir şey anlamasam da açıkladığı için ona minnettardım. Zaman neydi ve neden herkese dağıtılıyordu? Onu dağıtmanın daha kolay bir yolu yok muydu? Neden ondan hediye diye bahsediyordu? Bu sorularımın cevabını yakında yaşayarak öğrenecektim.

Yolculuğumuzun ilk akşamında konaklamak için bir han ararken yaşlı dostum yolda bir kelebek gördü.

Kelebek, mis gibi kokan bir yaseminin üstündeydi. Arabadan yarım avuç 'zaman' alıp üzerine serpti. Minik kelebek de hiç bunu fark etmişe benzemiyordu. Ardından hemen kanatlanıp uçtu zaten. Hayatımda gördüğüm en ilginç olaydı. "Gördün mü bak, o hediyesini aldı. Şimdi sıra diğerlerinde."

Hana ulaştığımızda bizi oldukça kibar ve konuksever bir aile karşıladı. Yaşlı dostumun da uzun zamandır insan -hem de böyle kibar olanlarından- görmediğini yüzündeki şaşkınlıktan anladım. Bir gecekonaklayacağımız handa akşamleyin ev sahipleriyle mütevazı ama lezzetli bir yemek yedik. Masaya benim için şirin bir sandalye bile getirmişlerdi.

Yemekten sonra herkes odasına çekilince yaşlı dostum usulca kapıdan çıktı. Elindeki torbada -kendi deyimiyle- hediyeleri vardı. Evdeki herkese bir kucak dolusu zaman hediye etti ve herkesten bu hediyeyi iyi değerlendirmelerini rica etti.

Ertesi sabah kimseye fark ettirmeden, erkenden yola çıktık. Yolda kafam karmakarışık çünkü neden hediyesini herkese eşit bir şekilde dağıtmadığını merak etmiştim. O gün de yolda karşılaştığı canlı türlerine hediyesini dağıttı.

Anladığım kadarıyla her canlı türünden birine bu hediyeyi vermek yeterliydi, bunun da nedenini çözemedim. Ama sormaya çok utanıyordum. Gerçi soramazdım, aynı dilden konuşmuyorduk ama o konuşmasam bile beni anlıyordu. Belki de her şeyi anladığı gibi bu merakımı da anlamıştı, öyleyse sorar gözlerle bakmaya çekindiğimi de anlamıştı ama hiçbir zaman bu sorularıma cevap vermemişti. Neyse, sorular bir kenara yolculuk benim için eğlenceliydi. Sıkıcı, tekdüze hayatıma bu yolculuk bir anlam katmıştı.

Bu halde 20 yıl boyunca yaşlı dostumla dünyayı gezip herkese hediyesini dağıttık. Yıllar geçtikçe yaşlı dostum halsiz düşmeye, daha çok uyumaya başlamıştı. Bu durumunu yol yorgunluğuna veriyordum ancak düşündüğüm gibi değilmiş. Bir gün beni karşısına aldı: "Sevgili yol arkadaşım, 20 yıl boyunca dağıttığım o hediye var ya, işte onu önce kendime vermiştim ve sanırım kendi hediyemi tükettim.

Sakın üzülme. Herkesin ama herkesin hediyesi bir gün tükenecek. Önemli olan onun miktarı değil. Önemli olan şeyin ne olduğunu yolculuğumuz boyunca anladığını ve bundan sonra da anlayacağını düşünüyorum. Hediyesi biten herkesin gittiği o yere gitmeden önce, vermek için yıllardır beklediğim hediyelerimin en kıymetlisini sana veriyorum: kendi sevgimi ve arabada kalan bütün zamanı.

O zamanı kendin için al ve en güzel şekilde kullan. Evet, miktarı biraz çok olabilir, önemli olanın miktarı olmadığını biliyorsun. Neyin önemli olduğunu da biliyorsun ve daha öğreneceksin. Kendine iyi bak ve sakın beni unutma."

Bunları dedikten sonra gözümü açıp kapamamla ortadan kayboldu. Dediği gibi onu asla unutmadım ve verdiği hediyeyi en iyi şekilde kullandım. O gittikten sonra hayatım boyunca mutlu olmaya, elimden geldikçe herkese yardım etmeye çalıştım.

Şu an 399 yaşındayım ve sanırım artık benim de hediyemin süresi doluyor.

Bu yazıyı torunlarıma ve onların da torunlarına, hayatı dolu dolu yaşamak gerektiğini öğretmek için yazıyorum. Onların da 399 yaşına geldiğinde iyi hissetmesini diliyorum. Vakit çok geç olduğunda 'keşke' kelimesini kullanmamaları için, pişman olmamaları için... Ben hayatımın hiçbir saniyesinden pişman değilim.

Bu o kadar güzel bir his ki kelimelere dökemem. Sanırım yaşlı dostumun ne demek istediğini gayet iyi anladım. Önemli olan şu dünyada geçirdiğimiz vaktin miktarı değil, önemli olan zamanı nasıl geçirdiğimiz.

Ben hem hayatımı yaşadım hem de başkalarının hayatını yaşamasını sağladım. Sonuçta herkes bir kez hediye alıyor öyle değil mi?

SÖYLEŞİ KÖŞESİ

NEBİL ÖZGENTÜRK

Nazım Hikmet'ten Attila İlhan'a, Yaşar Kemal'den Tarık Akan'a, Sabahattin Ali'den Can Yücel'e uzanan; bu topraklarda yetişen birçok kıymetli insanımız için yaptığı belgesellerle ilgili özel anılarını Edebiyat Kulübü öğrencilerimizle paylaşmak üzere okulumuzda ağırladığımız Gazeteci ve Belgesel Yapımcısı Nebil ÖZGENTÜRK, öğrencilerimizin sorularını yanıtladı. Söyleşiden bir bölüm hazırladık..

NEBİL ÖZGENTÜRK :

Sevgili gençler, Nazım Hikmet'ten Yaşar Kemal'e, Cemal Süreya'dan aklınıza gelen pek çok değerli sanat ve edebiyat insanıyla ilişkili onların hayatlarını, onların ilginç hayatlarını bazen de sinema oyuncularının hayatlarını anlatıyoruz. Ben 30 yıldır televizyonculuk yapıyorum, yazı yazıyorum gazetelerde ve televizyonlarda. İstiyorum ki o belgesellerle ilgili hocalarınızın size okuttuğu şiirler ve şairlerle ilgili hayat öyküsü dinleyin. Derler ya "bir kelime bıraksak yeter" diye, ben de sizden çok şey öğreneceğime inanıyorum. Sizin fikrinizi, eğilimlerinizi, edebiyata olan, sanata olan meraklarınızı, hatta şikayetlerinizi, ülkeye dair, memlekete dair, sanata dair...

Böylece sizin sorularınızdan ben de bir şey kapıyorum, ben de kendi yaşadıklarımın çıkarım yapıyorum...

1 Naz Önbaş: Bizde Sunay Akın'la olan söyleşinizi izledik. Orada babanızdan çok etkilendik, babanızın berber dükkanında sizin başınızı okşayan insanlardan unutamadığınız, etkilendiğiniz anılar nelerdir?

N.Ö.: Sunay babamla olan ilişkiyi çok güzel toparlamış. Benim babam Yaşar Kemal' i de Sakıp Sabancı' yı da tıraş eden bir berberdi ve dükkana gelen herkesle konuşurdu tanışın yada tanımasın. Ben eğer anlatıcı olmuşsam o berber dükkanının katkısı vardır. Çünkü o insanlar beni çocuk olarak gördükleri için başımı okşarlardı. Bu insanlar benim insan tanımama yardımcı oldu. Benim babam da sivil toplumcu bir insandı ve gelenler hemen dertlerini anlatmaya başarlardı e haliyle 3, 4 yıllık o berber dükkanında geçen o ilkokul yıllarım benim buralara gelmeye büyük katkı sağlamıştır.

Defne Sert : Nasıl bir çocukluk geçirdiniz?

N.Ö. :Çok güzel bir çocukluk yaşadım. Babam çok donanımlı çok okuyan ve çevresini geliştirmek için çırpınan bir insandı. Bir sivil toplum öncüsüydü. Çevresinin sorunlarını çözmek istiyordu. Berber olduğu için birçok önemli insan da tıraş olmak için dükkana geliyorlardı. Yaşar Kemal, Hacı Ömer Sabancı, Orhan Kemal ve daha birçok önemli sanatçı dükkana gelirdi. Ayrıca Ağabeyim Ali Özgentürk'ü görmek için Türkan Şoray ve daha birçok sinema sanatçısı Adana'ya gelince bize de gelirlerdi. 1972 yılında çok saygı duyduğum Can Yücel, Adana Çezaevi'nde yattı. 12 Mart'ta bizim evde kaldılar. Onları görerek çocukluğum coşku içinde geçti. Benim şekillenmemde çok etkili oldu bu sahneler...

Defne Korkmaz :Çok okuduğunuz belli, donanımınız hemen fark ediliyor. Neler okudunuz?

N. Ö. : Coşkuyla yazıyorum çünkü çok şiir okudum. Çok önemli insanları romanları okudum. Yaşar Kemal, Orhan Kemal, Atilla İlhan, Melih Cevdet Anday beni çok etkilediler. Zülfü Livaneli beni en çok etkileyen yüreğimi coşturan bir insandır. Onun şarkıları kitapları yüreğimde bir başka yer edinmiştir. Çok sevdiğim, çok etkilendiğim bir insandır Zülfü Livaneli.

Duru Aktoprak: Türkiye'nin sanatına, sporuna, siyasetine ve edebiyatına damga vurmuş çok sayıda ünlü ismi halkla buluşturdunuz. Bu isimler arasında en çok etkilendiğiniz, en çok takdir ettiğiniz ve kendinize yakın bulduğunuz kişi kim oldu?

N.Ö - Yaşar Kemal, Zülfü Livaneli, Halit Kıvanç ve Sunay Akın ve daha pek çok sayabilirim. Kendimi bu konuda şanslı da sayabilirim! Hem pek çok isimle belgesel projesi içinde olmak, hem dost olabilmeyi becermek anlamlıdır! Her birinin hücrelerinden bir parça alıyorum. O yüzden özgüvenim geliyor. Cemal Süreya' dan da etkileniyorum Atilla İlhan' dan da etkileniyorum Türkan Şoray' dan da etkileniyorum. Cevapsız kalmasın Latife Hanımın belgeselini de yaptım. O da çok etkilendiğim hayatlardandır.
(Burada N. Özgentürk, Latife Hanım'ın Atatürk ile olan evliliği ve Atatürk'ün ölümünden sonraki hayatından kısaca söz ediyor öğrencilerimize.)

4 Zeliha Yılmaz: Ben de yönetmen olmak istiyorum ve sizin deneyimlerinizi çok önemsiyorum, yönetmenlik ile ilgili verebileceğiniz ipuçları nelerdir?

N.Ö.: Sinemayla ilgili bütün kitapları bulup okumalısın mutlaka. Eski dönemki sinemayı mutlaka bil eski yönetmenlerin hayatını bil. Ama sinemayı oku. Pat diye yönetmen olunmaz ilk önce setlerde çay taşıyacaksın, orayı kavrayacaksın. Ve bir işe gireceksen etkile insanları, dilini kullan dil çok önemlidir. Dilini geliştirmek de bolca okumaktan yani yine iyi edebiyat eserlerinden geçer...

Sedef Caf : "Belgeselini yapmaktan pişman olduğunuz veya yapmadığınız için pişman olduğunuz kişiler var mı ?"

Nebil Özgentürk : "Belgeselini yaptığım için pişman olduğum yok ancak usta şair Nazım Hikmet'in oğlu Mehmet Hikmet için belgesel yapmayı çok istedim , hazırlıklarına da başlamıştım . Ne yazık ki 3 gün öncesinde vefat ettiğini öğrendim.

Edebiyat Öğretmeni Evrim YILDIRIM :

"İnsan hikayeleri biriktirerek ve paylaşarak kültür ve sanat dünyamıza eşsiz katkılar sunan, sanat siyaset ve bilim dünyasından kimi anmak istesek mutlaka onun belgesellerine başvurduğumuz Sayın Nebil Özgentürk' e bu çok değerli söyleşi için okulumuz adına teşekkür ediyorum. Bilmek önemlidir ama bildiğini toplumla paylaşmak daha önemli ve değerlidir. Bu açıdan sizi de bir öğretmen kabul ediyor ve edebiyata katkılarınız için ayrıca teşekkür ediyorum.

KULÜP ÖĞRENCİLERİNİN
KALEMİNDEN

TÜRK EDEBİYATINDA LEYLA

Yazan: Türk Dili Edebiyatı Öğrtetmeni Fehime Özgür TOMAK

Leyla Erbil, edebiyatımızın “cesur” yazarı. Öyle cesurdur ki ataerkil düzeninin ağır bastığı dünyada kadınların hayatlarını erkeklerin gözünden değil kendi gözlerinden anlatabilmiş, erkek egemen bir toplumda kadın egemen eserler yazabilmiştir.

Öyle cesurdur ki siyasî fikirlerin açıklanmasından korkulan günlerde o, sol görüşe sahip kahramanlar yaratabilmiş; bu kahramanlar üzerinden Türk siyasî tarihinin önemli isimlerini eleştirme cesareti gösterebilmiştir.

Gerek içerikteki gerek üsluptaki farkıyla Erbil, 50’lerin öykü ve roman birikimine katkı sağlayan önemli yazarlarımızdan olmuştur. Yazar hikâyeleriyle, Türk edebiyatının kilometre taşlarından olan Tanpınar’ın da takdirini kazanmıştır.

Erbil, şiir yazarak edebî hayatına şair olarak başlamışsa da Sait Faik ile kurduğu dostluk sonucunda düzyazı denemeleri yapmaya başlamıştır.

Abasıyanık’ın yorumları, dostluğun ötesine geçerek Erbil’in yazma serüvenini etkileyecek edebî yorumlara dönüşmüştür. Ancak şiirden düzyazıya yöneliş, şiiri Erbil’e tamamen unutturmamıştır;

onun içindeki şair, öykü ve romanlarında kendini daima hissettirmiştir. Yazarın özellikle kahramanlarının iç dünyalarındaki karmaşayı aktarırken şiirsel anlatımı tercih ettiği görülmektedir.

Örneğin Mektup Aşkları eserindeki Zeki’nin yazdığı mektupların çoğu şiir şeklindedir. Şiiri düzyazının içine dahil etmesinin yanı sıra yazarın büyük kısmını şiirsel anlatımla oluşturduğu Tuhaf Bir Erkek adlı bir eseri de vardır.

BİR CESUR YAZAR: ERBİL

Post-Modern Anlatım Olanaklarını Kullanır.

Şiir ile düzyazının iç içe olduğu anlatımlar, gelenegimizdeki halk hikâyelerini akla getirirse de Erbil'in eserleri gelenekselden ziyade modern hatta post-modern denebilecek anlatımlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Yazarın gerek halk edebiyatı gerek divan edebiyatı geleneklerine hâkim olduğu, eserlerin içeriklerinden anlaşılmaktadır. Örf adetler, kahramanlarının iç dünyalarının bir parçası olarak eserlerinde içeriği oluşturmakta önemli hususlardır ancak bunun ötesine geçememişlerdir.

Erbil, modern bir yazar olarak gelenegin karşısında yer almış, üslupta gelenekten uzak durarak kendi sesini oluşturmuştur. Ahmet Mithat'tan bu yana kullanılan "meddah" anlatım geleneginin, post-modern dönemde Oğuz Atay'ın "Ben buradayım ey okuyucu, sen neredesin?" cümlesiyle ulaştığı yeni boyuttan Erbil de üslubunu oluştururken faydalanmıştır: Erbil, modern bir yazar olarak gelenegin karşısında yer almış, üslupta gelenekten uzak durarak kendi sesini oluşturmuştur. Ahmet Mithat'tan bu yana kullanılan "meddah" anlatım geleneginin, post-modern dönemde Oğuz Atay'ın "Ben buradayım ey okuyucu, sen neredesin?" cümlesiyle ulaştığı yeni boyuttan Erbil de üslubunu oluştururken faydalanmıştır:

*"size/ tuhaf bir erkeği/ anlatacaktım/ bir türlü giremez
oldum/ konuya ama/ başlıyorum şimdi/ ..."*
(Tuhaf Bir Erkek, 2020. Syf.35)

*"ah sevgili okurlarım var mısınız yok musunuz bilemediğim/
varsanız sevgili okurlarım/ görüyorsunuz ya dizginleyemediğim
bir beyne sahip olduğumu/ ..."* (Kalan, 2020. Syf.28)

Post-modern anlatı tekniklerini kullanmanın yanında dilin sınırlarını zorlayarak cümle içinde önemli gördüğü noktalarda büyük harf kullanmış, alışlagelen yazım kurallarının dışına çıkmıştır. Kimi zaman kelimelerle de oynayarak kendine özgü sözcükler üretmiştir.

Örneğin “şey” kelimesi yerine “nen” yazmıştır. (Hallaç, 2020. Syf.21) “Bi, çabalıyo, dolanıyo, birikiyo, daldırıyor, gömülüyo” şeklinde kelimenin sonunda yer alan -r seslerini yazmamıştır. (Hallaç, 2020. Syf.24, 25) “Mezarlık” yerine daha az kullanılan “gömütlük” kelimesini tercih etmiş, “intihar” kelimesi yerine “suçölüm” kelimesini türetmiştir. (Hallaç, 2020. Syf.24, 26) Böylece özgün bir dil oluşturma konusunda adımlar atmıştır.

Bilinen noktalama işaretlerinin yetersiz olduğu yerlerde “Erbil işaretleri” adını verdiği, başka hiçbir yazarda rastlamadığımız işaretler kullanmıştır. Bu işaretleri, Karanlığın Günü eserlerinin ilk sayfasında paylaşarak hangi noktalama işaretiyle hangi duyguyu hissettirmek istediğini okuyucuya açıklamıştır.

Eserlerinde içerik sınırsızdır. Bilmediği, değinmediği konu yok gibidir: edebiyat, tarih, coğrafya, siyaset, sosyoloji, psikoloji, felsefe ...

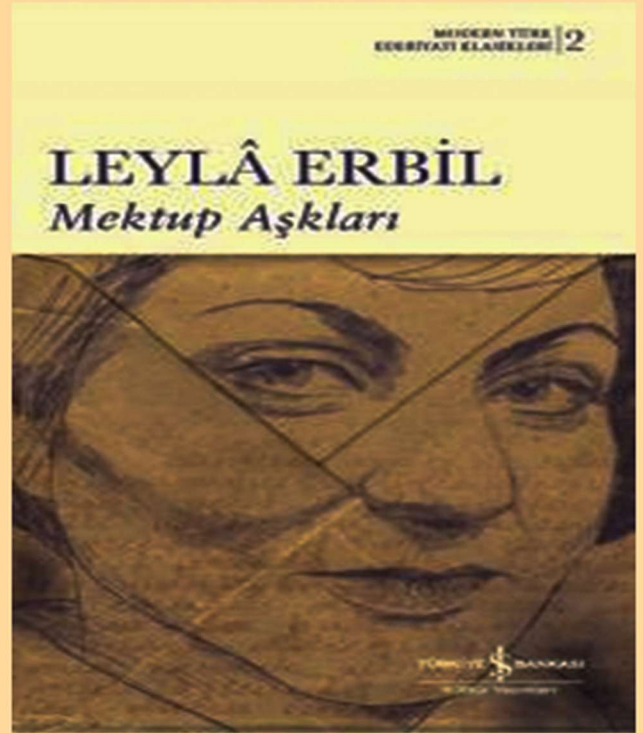
Tarih, kimi zaman dinler tarihi kimi zaman diller tarihi kimi zaman siyaset tarihi, yazarın eserlerini besleyen önemli bir sosyal bilimdir. Yazar, göçmen bir anne babaya sahip olması sebebiyle kendi ailesini merak edip onları araştırırken pek çok farklı Türk topluluğunun tarihine de hâkim olmuştur.

Selanik göçmeni olan annesi, onun, Balkan Türklerinin hayatlarına ve göç tarihine ilişkin derin bilgilere sahip olmasını sağlamıştır.

Babasının Karadenizli Rum kökenli bir gemi kaptanı olması sebebiyle dedenize, deniz emekçilerinin hayatlarına dair deneyimler edinmiştir. Göçmen bir ailenin kızı olarak büyüyen yazar, Türk toplumunun farklı sosyo-kültürel gruplarını araştırmış; eserlerinde göçten etkilenen kahramanlar yaratmış, yanı başımızda yaşadığını hissettiğimiz yaşamlar kaleme almıştır.

Erbil’in Türkiye siyasî tarihine hakîm olduğu, eserlerinin altyapısını oluşturan tarih bilgilerinden bellidir. Türkiye Komünist Partisine üye olması, hayatında etkin şekilde politikada yer alması eserlerine yansımıştır. Sol görüşe sahip olan yazarın, sol görüşe sahip kadın kahramanlar yaratması bir tesadüf değildir. Karanlığın Günü’ndeki Neslihan, Kalan’daki Lahzen, Tuhaf Bir Kadın’daki Nermin, Mektup Aşkları’ndaki Jale; yazar gibi sol görüşe sahip, siyasî fikirlerini savunan, politik görüşlerini dile getirmekten çekinmeyen aktivist olarak tanınan kadınlardır. Yazar, devrimin gerçekleşmesini hayatın sonuna kadar bekleyecek kahramanlar yaratmıştır:

“„böylece sonuna kadar üçümüz onun gelmesini beklesek,, kimin dese rosa,, devrimin desem,, devrim mi!? diye şaşsa,, hâlâ mı dese,, evet hâlâ desem,, öyle ise bir şeyler yapmaya başlamalıyız dese rosa,, olur yaparız değil mi zeyyat desem,, elbette yaparız ölmedik ya dese...” (Kalan, 2020. Syf.221)

Tarihin yanı sıra psikolojiye ve felsefeye dair derin okumalar yaptığını eserlerinden gördüğümüz yazar, özellikle varoluş felsefesinden etkilenmiştir. Varoluş felsefesinin yazar için önemli olduğu, kahramanların günlük konuşmalarında veya iç monologlarında yer almasından anlaşılmaktadır:

“diyorum ki soren, dayandırdı mı kuramımı bilimsel bir kökene? Hayır!/ bir filozof mit’leri, dini, ideolojileri, cinsiyet sorunlarını aileyi/ toplumsal güç süprüntülerinin tümünü atmadan omuzlarından/ arınmadan bu tsunamilerin kirliliğinden/ erişilebilir mi hakikatinkurama?/ gerçeğin hakikatine/ hakikatin gerçeğine/ ...” (Kalan, 2020. Syf. 118)

Yazar, kendi varlığının yanında insanoğlunun da varoluşunu sorgulayan kahramanlar yaratmıştır. Kalan’ın başkahramanı Lahzen; varoluşsal problemleri düşünmekten yorgun düşerek psikiyatriste gitmiş, anti-depresan kullanmaya başlamış ancak ona “deli” olduğunu söyleyen herkese inat ilaçlarını almak istememiştir. Lahzen’in varlığında Erbil, iç dünyasındaki çıkmazlara çözüm bulmaya çalışan günümüz insanının bir örneğini çizmiştir:

“yazıyorsun, anlatıp duruyorsun,,, şimdiye dön,,, eşin şurada oturuyor,,, anandan kalma dövme bakır tenceye tereyağ koydun,,, eritiyorsun,,, ırmık helvası kavuracaksın,,, işte hakikat/ bu tencerede,,, şimdide,,, geçmişini unut / geçmişin yok senin,,, hakikatin burada bu mutfakta,,, sen, sabit ve zeyyat...” (Kalan, 2020. Syf.145)

“biliyordun sen,,, ahı insan beyni şu ufacak ceviz,,, İbrahim peygamber kaç bin yıl önce toprağa adım atmış ilk din kurucusu dünyamızın,,, yani bugünkü suç kavramının yaratıcısı,,, neden hâlâ hakikatinin peşindesin sen be kadın,,, hangi hakikatinin,,, ama bilmelisin,,, evet evet insan bilebileceği kadar bilmeli,,, gidebileceği kadar gitmeli...” (Kalan, 2020. Syf.157)

Varoluşsal sorularına çözüm arayan modern insan, bu uğurda ruh sağlığını kaybedecek noktaya gelmişse de Erbil’e göre insanoğlunun doğasında “bilmek” ve “öğrenmek” vardır. Erbil de insanoğlunun varlığını sorgulayan bir birey olarak araştırmalar yapmış, özellikle dinî kaynakları okuyup karşılaştırmış, insanın yaradılışına dair çıkarımlarda bulunmuştur:

“kutsal kitaplardaki palavralara da inanmıyorum desem,,, hele incil’deki pozitif rasyonel düşünce numaralarını hiç yutmadım,,, hani tanrıyla abraham’ın tartışmalarını,,, abraham’ın tanrıyı ikna edişini falan yemezler desem,,,şu televizyonu da artık açmayacağım o adamın benden başka ilah yok vaazlarını,,, bana ibadet et zikrim için namaz kıl buyurmalarını,,, musa’nın sopası gibi bir yılan bir asa olan diline aptallar inansın desem ...” (Kalan, 2020. Syf.220)

İnsanların gerçekleri okuması ve öğrenmesi gerektiğini savunan Erbil, farklı dinlere dair hikâyeleri kıyaslayarak dinlerin ortaklık taşıyan unsurları olduğunu belirtmiştir. Dinler tarihinin insanı kandırdığını söyleyen Lahzen, medyanın din etkisi altında yayın yapmasının altında yatan sebebin toplumu uyutmak olduğu fikrine varmıştır. (Kalan, 2020. Syf.220)

Her insan, bilinçaltı tarafından yönlendirilir.

Erbil, insanlığın varoluş sancılarını yansıtan eserler vermenin yanında psikolojiye dair okumalar yaptığını da eserlerinde belli etmiştir. Özellikle Freud’un bilinç sınıflandırmasına (id-ego-süper ego) ve savunma mekanizmalarına atıflarda bulunan yazarın, post-modern anlatı tekniği “bilin çakışı”ını sıkça kullanması bir rastlantı değildir

“bastırma diyor Freud/ dürtüler diyor/ dürtülerin uzaklık ve/ çarpıtılmışlık durumu diyor/ bastırma ile bilinçten/ kurtulmuşluk diyor.” (Tuhaf Bir Erkek, 2020. Syf:84)

“aslında/ bastırma/ kaçışla / ret arasında/ bir aşamadır/ dedi zeyyat” (Tuhaf Bir Erkek, 2020. Syf:107)

Sonuç olarak Leyla Erbil; politik fikirleri, aktivist hayatı, eleştirel düşünce yapısıyla Türk edebiyatında iz bırakan bir yazar olmuştur. Varoluşsal sorunları dile getirirken okuyucunun da kendi varlığını, dünyayı sorgulamasını sağlayacak eserler kaleme almıştır. Hiçbir ödüle katmadığı eserlerini, herhangi bir yarışma endişesi gütmekten yazmış, beğenilme kaygısı taşımamıştır. Böylece Erbil’in her eseri, Erbil ile okuyucusu arasında bağ kuran samimi bir yolculuğa dönüşmüştür.

DUNE

- "KUTUNUN
İÇİNDE
NE VAR?"
- "ACI."

Dune, çeşitli soylu hanedanların gezegen tarımlarını kontrol ettiği feodal bir yıldızlar arası toplumun ortasındaki uzak bir gelecekte geçmektedir. Roman, ailesi Arrakis gezegeninin yönetimini üstlenen genç Paul Atreides'in hikayesini anlatmaktadır. Gezegen, yaşanılmaz ve seyrek nüfuslu bir çöl arazisi olsa da, yaşamı uzatan ve zihinsel yetenekleri geliştiren bir ilaç olan "Baharat"ın tek kaynağıdır. Baharat, sadece ilacın sağladığı bir tür çok boyutlu farkındalık ve öngörü gerektiren uzay navigasyonu için de gereklidir. Baharat yalnızca Arrakis'te üretilbildiğinden gezegenin kontrolü bu nedenle gıptayla bakılan ama tehlikeli olan bir girişimdir. Hikaye, soyluların Arrakis ve baharatın kontrolü için bir mücadelede karşı karşıya gelmesi ve siyaset, din, ekoloji, teknoloji ve insan duygularının çok katmanlı etkileşimlerini anlatır

DUNE KİTAP

SERİSİ OKUMA SIRASI :

- 1) DUNE
- 2) DUNE MESİHI
- 3) DUNE ÇOCUKLARI
- 4) DUNE TANRI IMPARATORU
- 5) DUNE SAPKINLARI
- 6) DUNE RAHİBELER MECLİSİ

Bilim kurgunun vazgeçilmez klasiklerinden biri olan Dune serisi, okuyucuyu bir hız trenine bindiriyor ve esrarlarla dolu bir ütopyaya doğru yolculuğa çıkartıyor. Ben bu yolculuğa ilk çıktığımda kitapta kullanılan terimler başımı çok ağrıtmıştı. Ama kitabın akıcılığı gücünü göstermeye başladığında terimlere tıpkı bir "Fremen" gibi hakim oluyorsunuz. Tabi daha başlardayken kitaptan pek bir şey anlayamamıştım. Arkasındaki "Ekler" kısmı hayatımı kurtardı desem yeridir. Eğer kitaba biraz göz atarsanız bir bilim kurgu romanından beklenilenden fazlasına sahip olduğunu görürsünüz. Özellikle seride kullanılan sınırsız bir hayal gücüne ve felsefi bir derinliğe sahip olması ve İslamiyet ile ilgili çoğu terim dikkatimi çekti. Tüm bilim kurgu kitaplarında hayal gücü olması gerekir ama Dune serisinde öyle yoğun bir düş gücü kullanılmıştır ki seriye başlayan bir solukta okuyor.

"ŞAHINLERİN
DAHA ZAYIF
KUŞLARA
YAPTIĞI
GİBİ...
GÖZLERİM VE
PENÇELERİMLE
HÜKMETMELİYİM."

Dune serisi 1966 yılında "Hugo En İyi Roman Ödülü" ve "Nebula En İyi Roman Ödülü" almıştır. Arthur C. Clarke, Dune hakkında "Yüzüklerin Efendisi ile kıyaslanabilecek tek şaheser kurgu romanıdır." demiştir. Serinin ilk kitabı 1965, son kitabı 1984 yılında yayımlanır. Frank Herbert'in 1986 yılında ölümü ile üzerinde çalışılan 7. Dune kitabı tamamlanamaz.

"Bir başlangıç, dengelerin doğruluğuna en büyük özenin gösterilmesi gereken zamandır."

Dune: Çöl Gezegeni, 22 Ekim 2021 tarihinde vizyona giren, Denia Villeneuve'un yönettiği, başrollerini Timothée Chalamet, Rebecca Ferguson, Oscar Isaac, Josh Brolin, Stellan Skarsgård, Dave Bautista, Zendaya, David Dastmalchian, Stephen Henderson, Charlotte Rampling, Jason Momoa ve Javier Bardem'in paylaştığı Amerikan bir bilim kurgu filmidir. 1984 yılında vizyona giren filminin yeni ve gelişmiş bir versiyonudur. Modern edebiyatın en büyük eserlerinden, Frank Herbert'in ilkini 1965 yılında yayınladığı roman serisi: Dune, her daim sıcak bir tartışma konusu olarak kalmaya devam ediyor. Dune'un hikayesi oldukça eskimiş görünebilir. Nitekim yayım tarihi bundan 56 yıl önce. Hikaye, o zamandan beri yağmalanmaya devam ediyor. Güç ve iktidar savaşları, hayatta kalma-yükselme süreçleri ve olmazsa olmazımız adaleti sağlayacak nihai bir savaş! Tanıdık geldi mi? Bu noktada, Dune'un birçok yönden Game of Thrones ve Star Wars'a benzediğini söylemek mümkün. Yönetmen Denia Villeneuve, Dune filmi uyarlamasının, serinin ilk iki kitabını kapsayacak bir üçleme olarak tasarladığını belirtmişti. İlk filmde, yarattığı Dune evrenini seyircisine tanıtmakla ve bu yeni dünyayı en ince detaylarına dek inşa etmeye odaklanılmıştı. İlk filmi bir açılış işlevi gördüğünden de film boyunca daha hiçbir şey bilmediğimiz düşüncesi vurgulanıyor. Şu an için Dune: Part Two adıyla anılıp 20 Ekim 2023 tarihinde gösterime girmesi planlanan ikinci filmi ve olayların tıpkı yapboz parçaları gibi nasıl da birbirlerine uyumla bağlanacağını görmeyi büyük bir sabırsızlıkla bekliyoruz.

"GÜNEY UFKUNUN HEMEN YUKARISINDA
 GEÇENİN İKİNCİ AYI,
 SEYREK TOZ BULUTUNUN
 ARDINDAN BAKIYORDU...
 DÜK'E ALAY VE
 ŞÜPHEYLE BAKAN,
 İNANÇSIZ BİR AYDI BU."

Hazırlayanlar: Defne Sert, İnci Behiye Sarıyer

Rüya Taciri: Amelié

Sonsuzluğa bir yolculuk. Koca şehir senin diz kapaklarında. Tam da orada. Arada sırada kafasını çıkarıp alay ediyor, karanlık bir zemin üzerine düşlerini listeliyorum. Yarım yamalak, kaçıkça ya da delice olabilirler. Sadece iyi şeyler...

Müzikaline Audrey Brisson'ın hayat verdiği Amelié küçük ama sıra dışı dokunuşlarla etrafına mutluluk saçıyor. Aşk, sevgi ve dostluk eksenindeki büyümlü hikayesi konu hayaller olunca oburlaşanlar için benzersiz bir yolculuk. Küçük dünyasında avcunda devasa hayal gücüyle dokunduğu her şey güzelleştiren Amelié, Nino ile karşılaştığında ise aşkın kapıları ardına kadar aralanıyor

2001 yılında yayınlanan Amelié müziklerin Daniel Messé'nin , sözlerini Messé, Nyten Tysen'in ve Cnaig Lucas'ın kitap uyarlaması olan romantik komedi filmine dayanan bir müzikal. Müzikal prömiyerini Eylül 2015'te Berkley Repeorty Theatre'da yaptı.

Eğer Bursa'da tiyatro oyunları izleyerek zaman geçirmek isterseniz izleyebileceğiniz tiyatro oyunları:

Yalan Makinesi

Eli maşalı bir kadın olan Nadya, bezgin ve unutkan kocası Boris'in maaşını sakladığı yeri hatırlaması için gazetede gördüğü ilan üzerine eve bir hipnozcu çağırır. Ve ortalık karışır...

Keşanlı Ali Destanı

Bir yanda mertlik belası, bir yanda aşk yarası... İşlemediği bir cinayetden ötürü "mahkûm ve kahraman" olan Keşanlı Ali ile kenar mahalle güzeli Zilha'nın imkansız aşkı. Masal kadar uzaktaki şehre tepeden bakan Sineklidağ'da geçen bol şarkılı bir kahramanlık parodisi. Haldun Taner'in epik başyapıtı, Türk tiyatrosunun eşsiz klasiği sizleri bekliyor.

Ayrıca ünlü eserlerden uyarlanmış tiyatro oyunlarına da ulaşabilirsiniz.

Nikolay Gogol'un en sevilen öykülerinden olan bir Delinin Hatıra Defteri 1965 yılında sahneye uyarlanmış ve ülkemizde ilk tek kişilik oyun olarak gelmiştir. Oğuzhan KARADAVUT'un yorumuyla birebir aynı olmamasına karşın komedi tarafı yükseltilmiştir.

Hazırlayan: Gülsüm Ada ŞAKİROĞLU

Notre Dame de Paris

OYUNUN ÖZETİ

Notre Dame'ın Kamburu Victor Hugo'nun 1831 yılında yayımlanan ve Fransa'da krallık döneminin karanlık günlerinden kesitler sunan romanıdır. Romanın tamamlanması yaklaşık 6 ay sürmüştür. Yazılmadan önce 19. yy başlarında Paris şehir planlamacıları Notre Dame Katedrali'nin bakımsızlığından ötürü katedrali yıktırmak istemişlerdir. Ünlü Fransız yazar Victor Hugo, halkın ilgisini buraya çekmek ve katedralin yenilenmesini sağlamak için Notre Dame'ın Kamburu adlı romanı yazmıştır

Roman, Notre Dame Katedrali'nin yenilenmesinde büyük rol oynamıştır. Yazıldıktan sonra ise "Notre Dame De Paris Müzikali" Victor Hugo'nun romanından esinlenerek oluşturulmuştur. Müzikalin sözlerini Luc Plamondon yazmış, bestelerini Richard Cocciante yapmıştır. İlk perdesinde 28, ikinci perdesinde 24 şarkı olmak üzere 52 tane şarkısı vardır.

Eserde Claude Frollo adlı bir papaz katedralin önünde bir bebek bulur. Çok çirkin bir bebek olduğundan ona Latince'de "tamamlanmamış adam" anlamına gelen Quasimodo ismini verir. Yaşı ilerledikçe Quasimodo katedralde zangoçluk görevini alır. Bir süre sonra zilin sesi nedeniyle sağır olur. Bir gün Esmeralda adında bir kızla tanışır. Esmeralda genç ve güzel bir kızdır. Bu kız küçükken çingeneler tarafından ailesinden kaçırılmıştır. Quasimodo'nun ona aşık olmasıyla olaylar karışır. Çünkü Papaz Claude Frollo da Esmeralda'ya duygular beslemektedir. Esmeralda ise özgür ruhlu, filozof ve bir şair olan Gringoire ile -onun hayatını kurtarmak için- evlenmiştir. Esmeralda'nın kalbini ise soylu ve zengin bir ailenin kızıyla nişanlı olmasına rağmen çapkın ve yakışıklı bir asker olan Phœbus çalmıştır. Frollo kıskançlığı ve karşılıksız aşkı yüzünden Esmeralda ve Phœbus'un buluştuğu bir gece hançeriyle Phœbus'ü öldürmeye kalkışır. Suçu Esmeralda'nın üzerine atar. Herkes, Esmeralda'nın çingene ve büyücü olduğundan bunu onun yaptığını düşünür. Esmeralde suçsuz olduğunu söylese de insanlar bir çingeneye inanmaktansa bir papaza inanmayı tercih ederler.

Esmeralda'nın öldürüleceği gün katedralin önündeki kalabalıktan faydalanan Quasimodo tarafından kaçırlır ve Notre-Dame Kilise'sine sığınır. Bir süre sonra Esmeralda'yı zindana atarlar. Esmeralda'nın hırsız, dilenci arkadaşları Miracles Sarayı'nda toplanıp kiliseye yürürler. Amaçları onu oradan kaçırmaktır. İsyan ederler. Kral askerlerini yollar. Esmeralda kiliseden Gringoire ve Frollo tarafından kaçırlır.

Frollo Gréve Meydanında onun için hazırlanan daracağacını gösterir ve kendisine aşık olmasını ya da ölümü tercih etmesini söyler. Esmeralda Phœbus'ü sevdiğini söyler. Frollo onu Roland Kulesi'nde hapseder. Frollo askerleri ile gelir ve Esmeraldayı asarlar.

Frollo ve Quasimodo Notre-Dame Kilisesi'nin korkuluklarından onun ölümünü seyrederek. Quasimodo bunu Frollo'nun yaptığını anlar ve onu iter, Frollo merdivenlerden aşağı düşer ve ölür. Quasimodo bir süre ortalıktan kaybolur. Bulunduğunda ise çok geçtir ve vücudu Esmeralda'nın cesedine sarılmış bir biçimde iskeletleşmiştir.

Hazırlayan: Hatice Kübra FIRTINA

MUZİK

Hazırlayanlar: Duru AKTOPRAK
Elif ALAÇAM

Kimine göre bağımsızdır, kimine göre minik grupların oluşturduğu bir bütündür müzik. Bizce derinlere saklanmış duyguların doğru yolu bulup gün ışığına kavuşmak için kullanılan sade fakat pek çok kapıyı açan anahtardır. Kimselerle paylaşmadığın kendi gerçekliğinin başka bir deyişle ruhun aynasıdır. Evet teknikte ezgiden, ritimden oluşur ama savunduğumuz gibi kalbin aynasıdır. Bilinmezlik kuyusunda yaşamını sürdüren ve dünyaca ezbere bildiğimiz çok fazla müzik türü vardır. Bizim yazımızın amacı bu ruhları basit ve anlaşılır bir dilde sizlere aktarmak.

Müzik, ruhun gıdasıdır. Bizden sizlere bir tavsiye kendinizi asla ama asla aç bırakmayın. Allah korusun tansiyonunuz düşer.

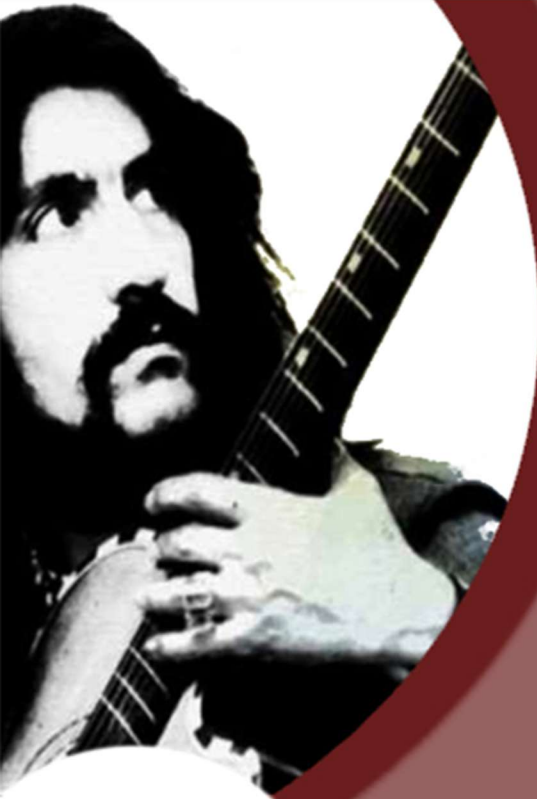

Rock, 1950’li yıllarda ortaya çıkmış Batı dünyasının sanat müziği ile halk müziği anlayışlarının kendi kavramı doğrultusunda pop müziğine taşınmış biçimidir. Rock müziğin kaynağı olarak, Rythm and Blues(R&B) ve Country olarak tanımlanan, “Amerikan siyahi müziği” gösterilir. Rock müzik, Blues’dan doğmuş ve genel olarak distorsiyon tırmalayıcı bir sese sahip olduğu için elektro gitar kullanılmıştır. Rock müziği, 1950’lerde ABD’de “Rock n’ Roll” olarak doğan, 1960’larda ve sonrasında farklı tarzlara ayrılarak özellikle İngiltere’de Amerika asıllı gelişmiş bir müzik türüdür. Kökleri 1940’ların ve 1950’lerin Rock n’ Roll’una dayanmasıyla birlikte blues, folk, country, soul, jazz r&b’den yoğun bir şekilde esinlenmiş olan Rock, sıklıkla çok yakın türü olan metalle karıştırılrsa dahi daha çok duyguya hitap ederken metalde ise genellikle düşüncelerin ön plana alınır. Metal müzikte sweeper, tremololar, gırla giderken, bunun aksine Rockta ise bu durum bendlerle ve akorlarla yer değiştirir.

Kendi içinde hard rock, senfonik rock, progresif rock, pop rock, punk rock, industrial rock başlıca örnekleri olmak üzere pek çok alt dala ayrılmıştır. Bu alt dalların ana başlıklarını incelemek gerekirse bir köşesinden başlamalıyız öyle değil mi?

*distorsiyon: bozulma, çarpılma, bükülme, sesin çıkırtılı çıkmasıdır.

ALTERNATİF ROCK

Alternatif Rock, başka bir deyişle alt-rock, 1980'lerde underground ve bağımsız müzik kültürlerinden ortaya çıkan ve 1990'larda geniş bir popüleriteye ulaşan bir rock müzik alt türüdür. Bu tarzdaki "alternatif" tanımlaması ana akım olan rock müzikle olan farklılıklarını tanımlamaktadır. Nitekim alt-rock'un benimsediği distorsiyonlu ve aykırı, yani transprogresif şarkı sözleri bulunmaktadır. Her ne kadar işleyişi hard rock'a benzese de akor ve ritimleri tamamen farklıdır. Dinleyiciye farklı bir armoni anlayışı sunar. Günümüzde en çok tercih edilen rock dalı olmasıyla bilinen alternatif rock, köken ve müzik tarzı olarak birbirinden apayrı yelpazedeki grupları aynı yelpazede toplamaktadır. Ülkemizdeki en büyük öncüleri başlıca; Barış Manço, Cem Karaca, Fikret Kızılok gibi sanatçılarımızdır.

PROGRESİF ROCK

1960'ların sonlarında ve 1970'lerin başlarında "ağırlıklı olarak Britanyalı grupların rock müziği yeni sanatsal seviyelere çekme girişiminin" sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Psycheledic müzikten de türedi denilebilir. Aslında başlıca konsept "epik hikayeler anlatan bütüncül bir beyan" olan progresif rock grupları; standart-rock, açmak gerekirse popüler mısra-nakarat düzeni üzerine kurulu şarkı yapılarının

ötesine geçerek "rock müziğin teknik ve kompozisyon sınırlarının ötesine geçerek dinleyiciyi şaşırtmak amaçtır. Bunun ötesinde aranjmanlarda sık sık klasik, caz ve avangart** unsurlar bulunur. Sözleri olan şarkıların sözleri ise normal rock şarkıları gibi olmamakla beraber daha soyut, edebi, felsefi veya fantastik öğeler içerir. Frank Zappa, The Melody Blues ve Deep Purple ilk progresif rock grupları olarak bilinir. Eğer kulak aşinalığınız yoksa bir göz atmanızı şiddetle tavsiye ederim.

Avangart**:Fransızca askeri bir terim olan öncü birlik sözcüğünden gelir.

PUNK ROCK

Punk rock, kökeni 1970'li yıllara, Amerika Birleşik Devletleri ve Birleşik Krallık'a dayanır. Kabullenilmiş baskılara ve normalleştirilmiş olaylara sıkışıp kalmaz. Düzen karşıtı rock müzik hareketidir. Punk terimi, punk rock'a dayalı alt kültür için kullanılmaktadır. Bu alt kültür agresif gençlik, kendine özgü giyim tarzı, punk ideolojisi ve D.I.Y. (Do It Yourself-Kendin Yap) etğini kapsamaktadır. Geleneksel ve kalıplaşmış davranış ve yaşam biçimine karşı yıkıcı bir tavır geliştirir. Punk'a göre her şey altüst olmalıdır, bireyin yaşam biçimini şekillendiren toplumsal organizmayı her şeyin suçlusu olarak görür ve saldırmaktan çekinmez. Aktif olarak bu tarzı kullanan ilk topluluk 1987 yılında kurulan "Headbangers" grubudur. Buna örnek olarak Athena, Padme, Hedonistic, Noise, Asperger, Kilink, Second, Monoton Kokteyli, Düz Mantık, Sokak Köpekleri ve Yancı gibi gruplar örnek olarak gösterilebilir.

COUNTRY ROCK

Country, ABD'nin güneydoğusunda yaşayan beyazlara özgü müzik tarzıdır. Country tarzı, 1920'lerde ABD'nin güney eyaletlerindeki yoksul ve beyaz köylüler arasında ortaya çıktı. İlk sömürgecilerin torunlarının kuşaktan kuşağa aktardıkları Galler, İskoçya ya da İrlanda'ya özgü eski halk şarkılarının ya da baladlarının Amerikan zevkine uyarlanmasıyla oluşturuldu bu tarz. Eşlik eden başlıca çalgılar banjo ya da gitar ve bir kemandır. Bu müzik, köylerin çevreleriyle iletişim olanaklarını arttıran radyo sayesinde tüm güney eyaletlerinde yayıldı. Kim bilir belki de bizim sayemizde sizlere de yayılır bu tarz. Eğer dinlemek isterseniz birkaç grup önerebiliriz. Bunlardan bazıları çok bilinen Eagles grubu. Creedence Clearwater Revival, Neil Young, The Flying Burrito Brothers, Lynyrd Skynyrd, The Band, The Byrds gibi grupları ve çok daha fazlasını sizlere öneririz. Dinlerken bizim yerimize de dinleyin. Sizlere iyi eğlenceler.

ASTROLOJİ

BURCLAR NEDİR?

Burçlar kavramı büyük önem taşır. Öyle ki kadim çağlardan bu yana gökyüzü, insanın hayatını sürdürmesi için en önemli rehber olmuştur. İnsanoğlu yeryüzündeki yaşamlarını gökyüzünün rehberliğiyle sürdürürken zaman içerisinde yıldızları keşfetti. Böylelikle semada dizili 12 takım yıldızı gözledi. Sonrasında bu takım yıldızlara 12 isim verdi. Burçlar işte bu 12 takım yıldız verilen tanımlama oluştu. Yani zodyak burçlar kuşağında 12 burç var. Bunlar; Koç, Boğa, İkizler, Yengeç, Aslan, Başak, Terazi, Akrep, Yay, Oğlak, Kova, Balık'tır. Güneş, her ay bir burçta kalarak burç mensuplarının doğmalarını sağlar. Örneğin güneş 22 Nisan'da Koç takım yıldızından geçiş yapıyordur. Böylece bugün doğan bir kişi Koç burcu olur. Burcumuz, hayatımızda gösterdiğimiz karakterin çerçevesi ve yaşam amacımızın özünü anlatır. Başka bir deyişle haritamızdaki tüm gezegenlerin hizmet edeceği amacı, Güneş burcumuz taşır. Bu nedenle burcumuzu bilmek, farkındalık adına atacağımız en büyük adımlardan biridir.

KOÇ BURCU

(21 Mart-20 Nisan arasında doğan kişiler Koç burcu olarak nitelendirilirler.)

Yönetici gezegeni: Mars

Elementi: Ateş

Hayattaki odağı: Mücadele etmek, öncü olmak.

Uyumlu değerli taşları: Hematit, Kantaşı,

Kırmızı Mercan

Zıt burcu: Terazi

Dost burçları: Aslan ve Yay

Doğum haritanızda Güneş burcunuz koç ise diğer tüm gezegenler sizin "cesaret, risk alma, çocuksuluk" enerjiniz doğrultusunda çalışacaktır.

BOĞA BURCU

(21 Nisan-21 Mayıs arasında doğan kişiler olarak nitelendirilir.)

Yönetici gezegen: Venüs

Elementi: Toprak

Hayattaki odağı: İstikrar sağlamak

Uyumlu değerli taşlar: Mavi ve Turuncu Akik,

Kalsit

Zıt burç: Akrep

Dost burçlar: Oğlak ve Başak

Doğum haritanızda Güneş burcunuz boğa ise diğer tüm gezegenler sizin "konfor ve güven ihtiyacı" tutkunuz doğrultusunda çalışacaktır.

YENGEC BURCU

(21 Haziran-22 Temmuz dönemi arasında doğan kişileri nitelendirmektedir.)

Yönetici gezegen: Ay

Elementi: Su

Hayattaki odağı: Duygu

beslemek ve duygu beslenmek

Uyumlu değerli taşlar: İnci, Ay taşı

Zıt burcu Oğlak

Dost burçları: Balık ve akrep

Doğum haritanızda güneş burcunuz yengeç ise diğer tüm gezegenler sizin "besleme, koruma duygusal bağlar kurma, güven" tutkunuz doğrultusunda çalışacaktır.

ASLAN BURCU

(23 Temmuz-22 Ağustos dönemi arasında doğan kişiler olarak nitelendirilmektedir)
Yönetici gezegen: Güneş
Elementi: Ateş
Hayattaki odağı: sahnede olmak, kendini ifade etmek
Uyumlu değerli taşlar: Yakut, Güneş taşı, Vitrin
Zıt burcu: Kova
Dost burçları: Yay ve koç
Doğum haritanızda güneş burcunuz aslan ise diğer tüm gezegenler sizin "parlama, sahnede olma, yaratma" tutkunuz doğrultusunda çalışacaktır.

BASAK BURCU

(22 Ağustos-23 Eylül dönemi arasında doğan kişileri nitelendiriyor)
Yönetici gezegen: Merkür
Elementi: Toprak
Hayattaki odağı: Analiz etmek, planlamak
Uyumlu değerli taşları: Zebercet, Aventurin
Zıt burcu: Balık
Dost burçlar: Oğlak ve boğa
Doğum haritanızda güneş burcunuz başak ise diğer tüm gezegenler sizin "analitik, planlı ve hizmet verme" tutkunuz doğrultusunda çalışacaktır.

İKİZLER BURCU

(21 Mayıs-21 Haziran dönemi arasında doğan kişiler olarak nitelendirilir)
Yönetici gezegen Merkür
Elementi Hava
Hayattaki odağı bilginin peşinde olmak.
Uyumlu değerli taşlar: Yeşim, Aventurin, Akumamarin
Zıt burcu: Yay
Dost burçlar: Kova ve terazi
Doğum haritanızda güneş burcunuz ikizler ise diğer tüm gezegenler sizin "bilgi arayışında olma, anlamlandırma, toplama ve yayma-paylaşma" tutkunuz doğrultusunda çalışacaktır.

TERAZİ BURCU

(23 Eylül-22 Ekim dönemi arasında doğaları nitelendirir)
Yönetici gezegen: Venüs
Elementi: Hava
Hayattaki odağı: Uyumu ve dengeyi bulabilmek
Uyumlu değerli taşlar: Gül Kuvars, Necef, Apatit
Zıt burcu: Koç
Dost burçlar: İkizler ve kova
Doğum haritanızda güneş burcunuz terazi ise diğer tüm gezegenler sizin "ikilikler arasındaki dengeyi, uyumu bulma, sosyal durum ve olaylara uyum duygusunu getirme" tutkunuz doğrultusunda çalışacaktır.

AKREP BURCU

(24 Ekim-23 Kasım dönemi arasında doğan kişileri nitelendirmektedir)
Yönetici gezegen: Mars
Elementi: Su
Hayattaki odağı Derinde olanı ortaya çıkartmak
Uyumlu olduğu değerli taşlar: Hematit, Oniks, Kaplan gözü
Zıt burcu Boğa
Dost burçlar Balık ve yengeç
Doğum haritanızda güneş burcunuz akrep ise diğer tüm gezegenler sizin "derinlik, sezgisellik ve hırs" tutkunuz doğrultusunda çalışacaktır.

YAY BURCU

(22 Kasım-21 Aralık arasında doğan kişileri nitelendirir.)
Yönetici gezegen Jüpiter
Elementi: Ateş
Hayattaki odağı: Keşfetmek, yayılmak, aşmak
Uyumlu değerli taşları Sitrin, Kuvars, Lal, Pirit
Zıt burcu: İkizler
Dost burçları: Koç ve aslan
Doğum haritanızda güneş burcunuz yay ise diğer tüm gezegenler Sizin "ufukları genişletmek, keşfetmek, hayatın anlamını bulmak ve herkese duyurmak" tutkunuz doğrultusunda çalışacaktır.

OGLAK BURCU

(22 Aralık-20 Ocak dönemi arasında doğan kişileri nitelendirmektedir.)
 Yönetici gezegen Satürn
 Elementi: Toprak
 Hayattaki odağı Sistem için kurallara uymak
 Uyumlu değerli taşları: Oniks, Casper, Dumanlı kuvars
 Zıt burcu: Yengeç
 Dost burçlar Terazi ve boğa
 Doğum haritanızda güneş burcunuz oğlak ise diğer tüm gezegenler sizin "sorumluluk, kurallar ve yönetme" tutkunuz doğrultusunda çalışacaktır.

KOVA BURCU

(21 Ocak-19 Şubat dönemleri arasında doğan kişileri nitelendirilir.)
 Yönetici gezegen: Satürn
 Elementi: Hava
 Hayattaki odağı: Kuralları yıkıp yeni sistem inşaa etmek
 Uyumlu değerli taşları: Ametist, Turmalin, Lal, Florit
 Zıt burcu: Aslan
 Dost burçlar: İkizler ve terazi
 Doğum haritanızda güneş burcunuz kova ise diğer tüm gezegenler sizin "hümanist, bilgelik" tutkunuz doğrultusunda çalışacaktır.

BALIK BURCU

(20 Şubat-20 Mart dönemi arasında doğan kişiler olarak nitelendirilmektedir.)
 Yönetici gezegen: Jüpiter
 Elementi Su
 Hayattki odağı: kendini aşmak,büyük ruhla bağlanmak
 Uyumlu doğal taşları: Sitrin, Pirit, Akumarin
 Zıt burcu: Başak
 Dost burçlar: Yengeç ve akrep
 Diğer burçlardan farklı olarak balık burcu insanı güneşi yerine "yükselen burcunu" egosu olarak deneyimleme eğilimi gösterecektir. Bu nedenle burçlarınızı incelerken hem balık hem de yükselen burcunuzun özelliklerini incelemeniz gerekir. Doğum haritanızda güneş burcunuz balık ise diğer tüm gezegenler sizin "kendinizi aşma, sezgilerinizi en yüksek frekansta kullanma, diğerlerinin hayatına yardım etmek" tutkunuz doğrultusunda çalışacaktır. Balık burcu bu hayata "kendini aşmak ve evrenle bütünleşmek" amacı için gelmiştir. Balık burcu insanların öğrenmesi ve geliştirmesi gereken özellikler; diğerleriyle göbek bağlarını kesip, bağımsızlığını geliştirerek kendini diğerlerinden ayırmak, hayaller denizinde kaybolmadan esinlendiği fikirleri gerçek hayat düzlemine taşımak ve kaçmadan dünyanın diğer yüzünden de alması gereken derslere katlanmaktır.

Yazar: Lal Mina Karakaş

Maksat muhabbet

bahar sayısı 2022

*Zeliha Yılmaz - Yiğit Aslan - Defne Sert - İnci Behiye Sarıyar - Elif Alaçam
Gülsüm Ada Şakiroğlu - Duru Aktoprak - Naz Önbaş - İnci Baysay - Lal Mina Karakaş
Hatice Kübra Fırtına - Sedef Naz Caf - Emin Güney Emir - Dide Dener
Emine Gökmen*